

Støtteforeningen for Hospice Sønderjylland

HospiceNyt/48

24. årgang • Oktober 2024

Formandens Hjørne: Næstekærlighed

Af Leif Erbs Rasmussen,
bestyrelsesformand

Fra Formandens Hjørne vil jeg denne gang agitere for noget så vigtigt og stort som næstekærlighed. Både som noget, der kommer lige fra hjertet, og den næstekærlighed, der kan føles ved at være med til at hjælpe andre mennesker.

Næstekærlighed er et smukt og mange-tydigt ord:

1. Næstekærlighed er et kristent udtryk for omsorg for medmennesket.
2. Næstekærlighed betyder, at alle mennesker er lige værdifulde.
3. Buddet om næstekærlighed har ingen brugsanvisning.

4. Næstekærlighed er at elske andre i en handling.
5. For den barmhjertige samaritaner er den fremmede pludselig næsten.
6. Det moderne menneske har brug for næstekærlighed.

Næstekærlighed rimer på næsteærlighed - og så er man dækket godt ind.

Først lidt om det altoverskyggende og kedelige mammon, som også kaldes penge. Som udgangspunkt er de et nødvendigt onde, men de kan dog også være med til at give det enkelte menneske en vis form for frihed.

Det giver ro i sindet, når man ikke skal tænke så meget over, om man mon nu kan betale sine regninger, husleje, mad, tandlæge m.m.

Her i støtteforeningen arbejder vi uafbrudt med at finde personer, firmaer, fonde etc., som har mulighed for og er villige til at sponsorere de nødvendige mid-

ler, der skal til for at gøre en forskel for Hospice Sønderjylland.

Støtteforeningen har til formål at træde til, når økonomien strammer til, eller hvor der er ønsker uden for budgettet. Allerhelst skal støtten komme patienterne og de pårørende til gode og må også gerne være aktiver for de fastansatte og de frivillige. Vi støtter bare ikke driften. Det er indirekte næstekærlighed.

De frivilliges arbejde i det danske samfund er noget, vi kan være glade for og stolte af. Her på Hospice er der 40 frivillige, som alle byder ind med det de kan og gør det 24:7, ganske ulønnet og uegennyttigt. Tværtimod bruger de deres egen dyrebare fritid og gør det gerne. Det er næstekærlighed fra hjertet.

Næstekærlighed er også, når patienterne og deres pårørende er taknemmelige og påskønnende over for den ind-

sats, de frivillige yder for deres skyld, og det er de fantastiske til, hvilket er aldeles ubetaleligt.

Der er ikke nogen tvivl om at et varmt hjerte og to lune hænder kan mere end meget andet. Det samme gælder

blikke, der mødes, tårer, der fældes, en hånd, der trykkes, ører, der lytter, smil, der varmer, barnebarnets tegning, stilhed til tanker, en sang, der synges, minder, der huskes, blomster, der dufter, solens varme stråler, tillid og trøst.

Næstekærlighed kan gives og modtages på mange måder.

Vi blev født under stor bevågenhed og fortjener vel også, at den sidste rejse har nogen på perronen, der vinker farvel.

Venlig hilsen
Støtteforeningen for Hospice
Sønderjylland
Leif Erbs Rasmussen
Frivillig og Formand for Bestyrelsen

Lions Støttekoncert til fordel for Hospice Sønderjylland

Af Leif Erbs Rasmussen

Glæden var stor, da der en søndag eftermiddag i april blev doneret 35.000,- kr. til fordel for Støtteforeningen Hospice Sønderjylland. Det fornemme beløb stammer fra overskuddet fra en smuk koncert arrangeret af Lions-klubberne

fra Vojens, Gram og Sophies Kilde i Haderslev.

I en udsolgt Kulturladen på Tørning Mølle startede eftermiddagen med VisVocal, der består af 30 dynamiske sangere fra hele Sønderjylland. Koret leverede en bred vifte af sange i mange genrer.

Fra venstre: Jytte Nissen, Birthe Schleidt, Hanne Nielsen, Jens Laurids Andersen, Leif Erbs Rasmussen og Gitte Elmelund Mørch.

Derefter overtog Haderslev Domkirkes Pigeorkester scenen med et repertoire af smukke sange og afsluttede festligt med en fællessang.

Hele eftermiddagen blev bundet sammen af en sprudlende præst fra Gram, Johannes Gjesing.

Den flotte check på hele 35.000,- kr. blev overrakt i pausen af Jens Laurids Andersen på vegne af de tre Lions-klubber.

Leif Erbs Rasmussen, formand for Støtteforeningen for Hospice Sønderjylland, modtog overskuddet fra dagens arrangement og udtrykte både glæde og stor taknemmelighed over det flotte beløb. Han lovede, at pengene ville

blive brugt med rettidig omhu og til gode formål.

Derudover opfordrede Leif Erbs Rasmussen forsamlingen til, hvis de ikke allerede var medlem af Støtteforeningen, at det var en god ide og en flot gestus at melde sig ind - hellere i dag end i morgen. Der er nemlig brug for hvert eneste medlem.

Det var der nogen, der resolut gjorde, hvor andre lige skulle hjem og i fred og ro via hjemmesiden tage det sidste skridt.

Kære læser, du kan også blive medlem og støtte denne gode sag. Hjemmesiden har døgnåbent.

Endnu engang: stor tak til de tre Lions-klubber.

Tak for scanner, Støtteforening

Af Dirk Sina
Overlæge på Hospice Sønderjylland

I efteråret 2023 fik hospice takket være en generøs donation fra Støtteforeningen for Hospice Sønderjylland et ultra-

lydsapparat til vores patienter. Scanneren er et lille højteknologisk instrument, som kan overføre ultralydsbilleder fra patientens krop via bluetooth til en iPad, som også var en del af donationen.

Ultralyd er godt redskab til at afklare

mange problemstillinger, som i særdeleshed er typiske for palliative patienter.

Er patientens vejrtrækningsbesvær betinget af væske i eller omkring lungerne, eller skyldes det en lungebetændelse?

Trænger nyren til en aflastning? Har patienten tarmslyng eller skyldes symptomerne væske i bughulen?

En god lindrende behandling er i høj grad afhængig af den rigtige diagnose. Brugen af ultralyd kan spare patienterne for belastende sygehusindlæggelser, fordi vi kan udføre små lindrende ind-

greb som f.eks. drænanlæggelse, hvilket ellers kun kan foregå på sygehuset.

Hospicetanken og moderne teknologi er derfor ikke modsætninger.

Palliativ behandling på højt specialiseret niveau har mange facetter, lige fra duftende blomster og engagerede frivillige til ultralyd til at stille den rette diagnose.

På vegne af lægerne på Hospice Sønderjylland (men endnu mere på vegne af patienterne) lyder således en stor tak til jer alle i Støtteforeningen.

Ingers sidste 17 døgn på

I februar 2023 sov Inger Nielsen ind på Hospice Sønderjylland i Haderslev. Per Nielsen, Sønderborg, mistede dermed sin hustru og gode ven gennem mange år, og deres to voksne piger mistede deres kære mor. Efterfølgende mødtes Per med Leif Erbs Rasmussen, frivillig og Formand for støtteforeningen, til en snak om hospice, patienter og pårørende i glæde og sorg.

Af Leif Erbs Rasmussen

Leif: *Per, du har sagt ja til at deltage i denne samtale om det at have og miste sin livsledsager på hospice.*

Per: Ja, det har jeg, bl.a. fordi Inger og jeg har fulgt Hospice lige fra starten, og min kone havde også et ønske om at blive frivillig der. Hun ønskede relativt hurtigt at samtale med patienterne, hvilket hun var god til, men i starten var hun bl.a. i køkkenet for at smøre leverpostejmadder. Nu var det bare sådan, at hun havde været økonoma i køkkenet på Sønderborg Sygehus og derfor mente, at leverpostejmadder var et overstået kapitel for hende, så det blev en meget kort karriere som frivillig.

Hospice er et anderledes sted, som rummer mange skæbner, og jeg kunne ikke forestille mig et bedre sted eller ønske en bedre behandling, end den vi fik på Hospice under Ingers sygdom og senere død.

Et stærkt hold af professionelle til disposition 24/7. Ud over alle de dygtige og venlige sygeplejersker er der læger, hospicepræst, fysioterapeut, psykolog, en velspillende musiker og et homogen

team af frivillige, som aflaster og deltager i alt muligt, som giver mening; og så et hold, der kan deres fag, og her taler vi om køkkenpersonalet, der har en central plads i dagsrytmen, når man er indlagt.

Mere kan man ikke ønske sig. Man har ingen forpligtigelser udover at modtage besøg, spise godt, hygge sig, gå i bad, se fjernsyn, evt. nyde levende underholdning, snakke og læse samt indtage sin ordinerede medicin og sove godt.

Leif: *Du berører et emne, som meget ofte bliver tolket negativt, og det er, at når man er indlagt på Hospice, så er man hurtig til at dømmes patienten per definition til døende. Her skal tvivlen og virkeligheden komme patienten til gode.*

Det er rigtigt langt hen ad vejen, men man må ikke glemme, at ca. 20-25% af patienterne er tilbage i hjemmet igen efter et f.eks. tre ugers ophold, hvor de har samlet kræfter p.g.a alle de tilbud, du nævnte før. Noget, der er lige så vigtigt er, at de pårørende også får lidt ro i hverdagen, og disse ugers "body-rens" giver ro i hverdagen og måske lidt bedre overblik, så man bliver klar og får fornøiede kræfter.

hospice

Per: Jeg er ked af at sige det på denne måde, for selv om vi fik verdens bedste behandling og service, så følte vi alligevel, at vi var kommet til dødens forgård. Vi vidste jo godt, hvor sygdommen bar hen. Men af alle alternativer, så var Hospice uden sammenligning det dejligste sted at være i Ingers situation. Vi ville ikke kunne få det til at fungere hjemme. Forestil jer at vågne om natten og din kone ikke kan få vejret. Det er en oplevelse, vi ville være foruden.

Leif: *Nogen siger, at man bliver klar til at dø. Hvad er dit syn på det efter Ingers død for 1½ år siden?*

Per: Det er jeg helt enig i. Inger udtrykte flere gange, at nu ville hun gerne sove ind for evigt og gerne med medicinsk hjælp om nødvendigt. Det var naturligvis umuligt, da det ikke er lovligt i Danmark. Men ønsket havde hun.

Leif: *Sidste spørgsmål. Hvis I kunne leve den sidste del af livet om, ville I gøre det samme som nu?*

Per: Vi ville helt sikkert gentage succesen og være sammen i en af de 12 hospice-boliger og supplere med et gæsteværelse om nødvendigt. Her kan vi nyde hinanden i rolige omgivelser og være sikre på at få god mad til hvert måltid og at ens medicinindtag bliver kontrolleret.

På Hospice kan man være i god form

og have åben dør eller have en rigtig øvdag og så bliver døren lukket og skiltet "Vil ikke forstyrres" bliver hængt på døren. Og ens ønske om fred på stuen respekteres.

Stor tak til Per Nielsen, som til afslutning fortæller, hvad mange gerne vil vide: "Spillede du for Inger på Hospice?" "Nej, det ville ellers have været romantisk nok, men Inger havde nok hørt trut nok fra min trompet, for det var ikke et ønske fra hende."

Set og sket i sommeren 2024

Af Leif Erbs Rasmussen

Søren Vesterholm er én af de musikere, der tager rundt og underholder helt uden honorar, blot bilen får lidt brændstof. Søren ramte plet med sine danske hits fra lidt før nu på Hospice Sønderjylland.

Stor tak til Søren Vesterholm og kolleger landet over. I skaber glæde.

Pia Raug og Søren samt Mette og Børge underholder også på Hospice Sønderjylland, når tiden og lejligheden byder sig. Både kunstnerne og publikum ender op med at få en dejlig eftermiddag med musik og sang.

"Jeg håber bare, jeg har været med til at gøre en forskel"

I denne artikelserie møder vi nogle af de mennesker, der kom før os. Vi taler med ildsjæle, der var drevet af et ønske om at gøre en forskel – og som med entusiasme og viljestyrke banede vejen for vores hospice, som vi kender det i dag. I denne udgave af Hospice Nyt møder vi Tove Bech.

Af Laila Steenfath

Kunst og musik når derind, hvor ord ikke længere slår til. Det bliver særligt tydeligt på et hospice, hvor tiden er sparsom og fællesskab opstår på tværs af ydre faktorer. Og netop kunst og musik har været omdrejningspunktet for Tove Bech, der i 14 år delte sin tid med patienter på Hospice Sønderjylland, først som frivillig, og senere også som bestyrelsesmedlem i Støtteforeningen.

"For mange år siden var jeg frivillig i Scleroseforeningen, hvor jeg var amtskredsformand i 20 år. På et tidspunkt tænkte jeg, at nu havde jeg vist aftjent min værnepligt. Men så var der Åbent Hus på det nye hospice i Haderslev, hvor jeg blev mødt af en anden ildsjæl – Noomi Mortensen. Noomi var sygeplejerske i huset og fuld af energi og varme. Jeg tabte mit hjerte til hende og fik lyst til at blive en del af hospice. Så jeg meldte mig som frivillig, og det har jeg aldrig fortrudt," smiler Tove.

Opdagede værdien i kunst og kultur

Det lå nu ellers ikke lige i kortene, at hospice skulle spille en rolle i hendes liv. "Jeg er sønderjyde om en hals, men da jeg var 19 år gammel, flyttede jeg til København for at komme tættere på min søster, der var operasangerinde. Jeg

skulle ud og strække vingerne og blev hurtigt ansat i Illums strikkeafdeling. Det var en helt anden verden, men jeg kunne lide det," fortæller Tove.

Da Tove på et tidspunkt fik en mulighed for ansættelse hos en civilingeniør i Gentofte slog hun til og mødte ikke kun en ny arbejdsplads men også Ole Bech, der senere blev hendes mand. Som journalist flyttede Ole rundt til spændende stillinger i Danmark, og Tove flyttede med – også da han blev ansat på Jydske Tidende med base i Haderslev. Det var i Haderslev, at Ole for alvor blev syg. Han fik konstateret sclerose, og for at lære mere om sygdommen meldte hun sig ind i Scleroseforeningen, hvor hun var aktiv, også lang tid efter Oles død i 1978.

"I Scleroseforeningen opdagede jeg værdien i kunst og musik. I kunstnere, der deler ud af sig selv til mennesker, der har det svært. De spreder så meget glæde. Og da jeg var færdig i Scleroseforeningen og blev aktiv på hospice, kunne jeg bruge mine mange kontakter fra tidligere til at trække spændende kunstnere til vores dejlige hus i Haderslev. Det skabte stor glæde, både for patienterne og deres pårørende," fortæller Tove.

Igennem årene har Tove været med til

at trække mange spændende navne til hospice i Haderslev. Carl Johan Berkwill, f.eks., med sin smukke trompet, og Bodil Jørgensen.

"Bodil Jørgensen har været der flere gange, og jeg bliver stadig rørt, når jeg tænker på, hvor fantastisk hun var over for patienterne. Det var en fantastisk oplevelse for patienterne. Det handler alt sammen om at være ægte tilstede i nuet, og det er det, kunst kan. Jeg har ofte oplevet, at tårerne trillede på både patienter og de pårørende. Jeg er helt overbevist om, at jeg har været med til at give dem en smuk oplevelse midt i en svær tid," reflekterer Tove.

"Her har min mor været"

Senere fandt Tove melodien igen med Mogens, der vandt Toves hjerte med sit kærlige væsen og en reparation af græsslåmaskinen, og sammen har de to skabt sig et nyt liv i det sønderjyske med familie og gode venner omkring sig. Og med udgangspunkt i sin trygge base havde Tove ro til at passe sit frivillige arbejde på hospice.

"At være en del af hospice er helt unikt," fortæller hun. "Man kan ikke være ufølsom, og der er dage, hvor man tænker, at det er for hårdt, især i starten. Jeg skulle lige vænne mig til at være del af et hus med alvorligt syge patienter, som er kommet på hospice for at blive passet og plejet i den sidste tid med en uhelbredelig sygdom. Jeg håber bare, at det, jeg har givet som frivillig, har været med til at gøre en lille forskel," fortæller Tove.

Nogle oplevelser sætter sig lidt ekstra. Der kommer mange forskellige mennesker på hospice for at glæde patienter og pårørende med sang og musik, og på et tidspunkt kom en børnehave forbi for at

underholde. "Børnene kom ind i to fine rækker. De skulle lægge overtøj, støvler og tasker på gulvet. En lille fyr kiggede op på mig og sagde, at det her hus kendte han godt, for her havde hans mor været. Det gjorde mig så ondt. Der er ingen retfærdighed, når det kommer til alvorlig sygdom," fortæller Tove.

Kunst på væggene

Går man en tur langs hospices gange kan man ikke undgå at lægge mærke til de mange smukke kunstværker, der pryder væggene, og også de har Toves fingeraftryk på sig. "Vi frivillige havde jo set på andre hospicer, hvor spændende de var indrettet. Så jeg var meget glad, da vi fik lov til at samarbejde med et galleri ved Vejers Strand. Det resulterede i mange af de fine værker, der hænger på væggene i dag. Og flere af dem hænger der takket være støtteforeningen, der har doneret meget smuk kunst til bygningen," fortæller Tove.

Da corona i 2020 lagde Danmarks ga-

der øde, blev også de frivillige sendt hjem fra hospice for en stund. Og det blev starten på slutningen for Toves frivillige arbejde for hospice. "Jeg har taget min tårn, og nu har min mand brug for

mig herhjemme. Men jeg er taknemmelig for min tid sammen med de andre fantastiske frivillige og personalet i huset. Jeg ville ikke have undværet det for noget i verden," slutter Tove.

Set og sket i sommeren 2024

Af Leif Erbs Rasmussen

En smuk sommerdag fik vi besøg af ca. 25 frivillige fra Hospice Vest i Esbjerg. 10 frivillige fra Hospice Sønderjylland havde meldt sig som guider, og der blev udvekslet ideer og erfaringer. Man lærer altid noget, når kolleger mødes.

Sådan gør veninder

Ved et tilfælde stødte jeg en dag på Elise, der plukkede af moder naturs goder i skellet bag hospice. Elise fortalte, at hun ville lave to naturbuketter til sin netop afdøde veninde. Hun havde fået lov til at supplere buketterne med lidt fra bedene omkring hospice. En smuk buket givet både med sjæl, hjerte og fingerfærdighed – fra en veninde til en anden.

En dejlig julegave lidt før tid

Af *Leif Erbs Rasmussen*

Hospicechefen henvendte sig til os i efteråret med planerne for udskiftning af møbler, maling m.m. på hospice, og forespurgte om en donation til dette.

Støtteforeningens bestyrelse drøftede på et bestyrelsesmøde hvordan vi bedst kunne bidrage til projektet. Da det er vigtigt for os, at planerne kommer til gavn for alle, der færdes på hospice, var vi ikke i tvivl.

Så for få dage siden brugte vi i Støtteforeningen en stor sum penge, nemlig 635.000 kr. Beløbet skal dække udgiften i til et nyt gulv i orangeriet samt nye møbler.

Til historien hører, at vi i bestyrelsen, er meget glade for og stolte over, at vi har

mulighed for at støtte op om det flot gennemarbejdede projekt, hvor alle materialer er valgt ud fra at kvalitet og æstetik, der har en stor plads i udvalgets hjørter med Hospicechef Sigrig Vemmelund og Souschef Helle Lehmann i spidsen.

Det kan kun blive godt og til glæde for brugerne.

Vi kan se frem til, at vi får nye farver, og interiøret vil blive holdt i nordisk og klassisk stil. I fællesområdet vil der desuden fremover være et mindre tekøkken. De første ord der kom ud af Sigrids mund var: "Nu kan vi endelig komme i gang."

Du kan læse mere om projektet i indlægget fra Sigrig Vemmelund andetsteds her i bladet.

Sigrig Vemmelund & Jul E. Nissen.

Helle Lehmann & Sigrig Vemmelund

Tak fra Hospice Sønderjylland

Af Sigrid Bruun Wemmelund, hospicechef

Hospice Sønderjylland nærmer sig med hastige skridt 20 år. Mange mennesker har tilbragt deres sidste tid de dejlige omgivelser; hjulpet på vej af et dedikeret personale, der med flid, faglig dygtighed og empati har haft fokus på at give patienten så stor kvalitet som muligt i deres sidste tid. Mange frivillige har i årene hjulpet til med stort og småt og med samme mission og store engagement som personalet.

Et hus, der er blevet godt og grundigt brugt 24-7 året rundt i så mange år, bliver slidt. Vi er nået til et punkt, hvor det er blevet nødvendigt at skifte ud på en del af det oprindelige inventar. Både senge og sengeborde, håndvaske, blandingsbatterier, maskiner i køkkenet mm er skiftet indenfor de snese par år. Tiden slider, og det er som det skal være. Det er alt sammen tegn på et aktivt hus, der udfylder rammerne for vores fælles mission.

Nu er turen kommet til at udvise rettidig omhu i forhold til møblering og gardiner i fælles arealer, så vores dejlige hus fortsat kan fremstå æstetisk tidssvarende og indbydende.

Bestyrelsen for hospice Sønderjylland har derfor fået indretningsarkitekt Sharon Fisher til at udfærdige et forslag til ny møblering af spisestue, foyerområde, som får et lille tekøkken, samt nicher og samtalerum. Desuden får orangeriet smukt nyt teglstensgulv, da det nuværende skiffergulv har løsnet sig.

Stilen vil blive mere lys, nordisk og klassisk, ved hjælp af træmøbler tegnet af Wegner, tekøkken i egetræ og lyse gardiner.

Sådan et projekt kan vi ikke klare i den almindelige drift økonomi. Da huset fra start skulle møbleres, var det Støtteforeningen, der skaffede midler til det. Og nu er Støtteforeningen igen, efter en grundig gennemgang af hele projektet, gået ind med en meget generøs donation på hele 635.000 kr.

Det beløb kommer vi meget langt med, og for det kan jeg på kommende brugere og personalets vegne kun sige tusinde tak for!

De frivillige gør lige det ekstra, som gør opholdet til noget særligt

Interview med Lis Gosvig, der har været frivillig-koordinator siden 2009

Af Leif Erbs Rasmussen

Lis, hvordan rekrutteres frivillige til hospice?

De frivillige rekrutteres fra nuværende frivilliges netværk via de gode vibes, de sender ud, når de taler om deres frivillige arbejde på hospice. Men der rekrutteres også blandt tidligere pårørende til patienter på hospice. Det er meget sjældent nødvendigt at annoncere. Der er ca. 40 frivillige og stort set alle er aktive, men der kan altid findes opgaver til nye.

Det er vigtigt, at de frivillige oplever et tilhørsforhold til hospice, både til hinanden og til personalet.

Inden en ny frivillig slippes løs har jeg og ansøgeren flere grundige samtaler, bl.a. for at sikre, at den frivillige får de rette opgaver og ved hvad det indebærer at være frivillig. Samtalerne suppleres af skriftligt informationsmateriale. Herefter er den nye frivillige føl hos en erfaren frivillig, dvs en form for side-mandsoplæring i minimum tre vagter.

Hvad laver en frivillig på hospice?

Primært skal de frivillige være der for patienter og pårørende. De hjælper ved måltiderne, i køkkenet, ved servering, underholdning mv. Endvidere pynter de fint op ved de forskellige årstider og høj-tider, både inde og ude. De ordner haven og passer buketterne på sygestuerne. De har også rigtig mange hver-

dagssamtaler med patienter og pårørende. Det er der altid tid til.

Hvad motiverer de frivillige?

Det er vigtigt, at de har et tilhørsforhold, at de mærker, at de gør en forskel, at de glædes ved deres opgaver og får anerkendelse herfor. Fællesskabet mellem de frivillige er essentielt.

Selv de erfarne frivillige tilbydes kurser. Er det nødvendigt?

De frivillige er meget interesserede i at få nye kompetencer og ny viden, ofte relateret til de indlagte patienter. F.eks når der kommer en patient med ALS eller KOL. Det er en god blanding af faglige input og socialt samvær og fælles oplevelser, der binder gruppen af frivillige sammen.

Hvad betyder det for hospice at have de mange frivillige?

De frivillige gør en KÆMPE forskel for de indlagte, deres pårørende og ikke mindst personalet. Det mærkede vi virkelig tydeligt under Corona-nedlukningen, hvor de frivillige ikke måtte være her. Vi manglede dem hver eneste dag, og specielt det liv og den stemning, de frivillige skaber. Heldigvis ventede de trofast på at komme i gang igen. De frivillige skaber bare god stemning og gør lige det ekstra, som gør opholdet til noget særligt.

Bestyrelsen for Støtteforeningen for Hospice Sønderjylland 2024-2025:

Bagerst tv.:

Jens Laurids Andersen, Michael Mouritzen,
Rasmus Hejsel, Leif Erbs Rasmussen

Forrest tv.: Gitte Elmelund-Mørch, Susan Rehfeldt,
Else Petersen, Nina Birch

De frivillige på tur til Svanevig Hospice

Af Leif Erbs Rasmussen

Den 19. september tog 22 morgenfriske og forventningsfulde frivillige fra Hospice Sønderjylland plads i bussen, der skulle fragte dem hele dagen på årets tur til Hospice Svanevig.

Stop og morgenkaffe uden for bussen ved rasteplads nær Odense. Afsted igen med fællessang ned over Fyn, Tåsinge og Langeland til Lolland.

Vi blev modtaget med flag og vin-kende medarbejdere på Hospice Svanevig. Og herfra bød dagen på en masse viden og fortællinger om stedet. De havde check på 'ålt'. Det fantastiske godt

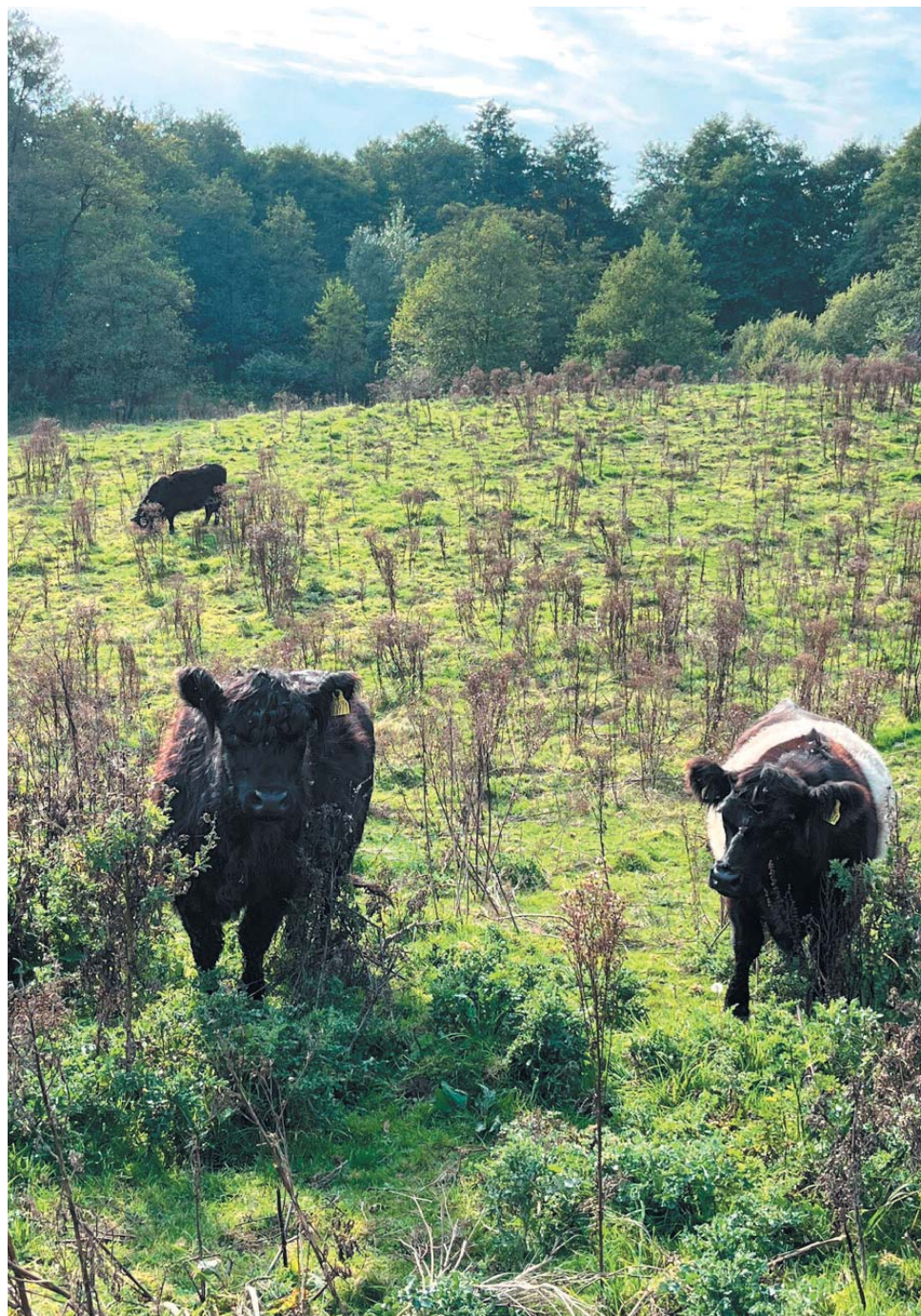
indrettede hospice har 14 små oaser, hvor vi i Haderslev har 12.

Det var en helt fantastisk spændende, lærerig og dejlig ryst-sammen-dag, som sluttede med et smukt syn ved Glente-høj på Lolland, hvor der er 12 planlagte stenstøtter. Kæmperne - kaldet Dodekalitten - er alle 7-9 meter høje og står og skuer ud over Smålandshavet - så fik vi set stor kunst også.

Nu har alle frivillige igen tanket op til i fælles flok at give en hånd med i det daglige arbejde på hospice. Turen kunne lade sig gøre fordi Støtteforeningen for Hospice Sønderjylland igen klarede den økonomiske del af turen.

Svanevig og Hospice Sønderjylland frivillige.

Donationer og bidrag

Alle bidrag - små som store - er velkomne og en stor hjælp i det arbejde, Støtteforeningen står for. Bidrag går til f.eks. Ugens Buket, som hver uge leveres på Hospice Sønderjylland. Buketten står i receptionen, hvor rigtig mange får glæde af den. Af andre eksempler kan nævnes hjælp til frivilliges arbejde og aktiviteter for patienterne. Hvis du ønsker at vide mere om hvilke formål vi støtter, kan vi henvise til vedtægterne for Støtteforeningen for Hospice Sønderjylland.

Det er nemt at doneret et beløb til Støtteforeningen:

Mobilepay 749791 eller kontooverførsel til reg.nr. 9570 kontonr. 13836361

Stort tak for ethvert bidrag.

Husk altid at skrive *navn, adresse* og om det drejer sig om kontingent eller ugens buket, når du overfører penge til Støtteforeningen, og meget gerne også *medlemsnummer*, som dels er anført på fakturaen ved din indmeldelse, og dels står trykt på bladet ved adressen.

Kontakt til Støtteforeningen

Indlæg og andet kan sendes til
Hospice Støtteforening c/o Hospice Sønderjylland,
Ribe Landevej 130, 6100 Haderslev

Formand: Leif Erbs Rasmussen,
Katsund 10, 6100 Haderslev, tlf. 7172 3849
formand@stotteforeningen-hospicesonderjylland.dk

Kasserer: Else Petersen,
Sundsmarksvej 82, 6400 Sønderborg, tlf. 5122 6912
kasserer@stotteforeningen-hospicesonderjylland.dk

Sekretær: Nina Birch Jensen, Erlevvej 85,
6100 Haderslev, mobil 53 70 06 41
sekretaer@stotteforeningen-hospicesonderjylland.dk

CVRnr.: 21 97 34 75

Bank: Reg.nr. 3588 konto 4740455737

Hjemmesiden:

www.stotteforeningen-hospicesonderjylland.dk

Redaktion:

Redaktion: Leif Erbs Rasmussen, Gitte Elmelund Mørch
og Laila Steenfath

Fotos: Haderslev Stiftsbogtrykkeri m.fl.

Tryk: Tryksager Online

Oplag: 1.200 stk.

Redaktion sluttet september 2024

Stof til nr. 49, der udkommer sidst i februar 2025, kan
sendes på mail til Gitte Elmelund Mørch

gitte@elmelund-morch.dk eller Laila Steenfath

laila.steenfat@gmail.com senest december 2024